zkoumati pouze svou příslušnost a zákonnou přípustnost navrhovaného úředního výkonu, nikoli též jeho účelnost.

Ve známé kontroversi, jak soudce přestupkový počínati si má, jestliže soukromý žalobce ku hlavnímu přelíčení se nedostavil, hájí *Hoegel* (č. 44) mínění, že přípustna je obojí forma tu možná, totiž zastavení řízení i rozsudek sprošťující, první forma že však je praktičtější. Zmínky zasluhují dále poznámky téhož spisovatele k naší trestní statistice z r. 1896 (č. 49). *M.*

Juristische Blätter, XXX (1901) přináší srovnavací studii *Winklerovu* o pojmu smilstva proti přirozenosti a podobných deliktů proti mravnosti vedle nejdůležitějších trestních zákonodárství kontinentálních. *Högel* podává zajímavé podrobnosti o ústavu pro choromyslné zločince ve Broadmooru v Anglii (č. 2. a 3.); pak o trestání opilství dle policejního řádu Ferdinanda I. pro Dolní i Horní Rakousy, Štýrsko, Korutany, Krajinu a hrabství Gorické z r. 1552. (č. 10.). O otázce, do jaké míry lze užiti různých ustanovení našeho tr. zákona, zejména § 87, na výtržnosti proti jiným národnostem neb vyznáním, uvažuje *Suess*, zvláště pokud jde o označování domů, obývaných příslušníky pronásledovaného národa neb vyznání, zvláštními znameními určenými pro výtržníky (č. 9). Zmínky zasluhuje dále příspěvek k nauce o exceptio rei judicatae dle tr. řízení našeho, jejž podává (č. 19.) *Eisinger*, hledě ku případu, kde týmž výrokem bylo uraženo několik osob, z nichž pouze jedna trestní obžalobu podala. Spisovatel hájí náhled, že nastává konsumce žalobního práva ostatních uražených nejen v tom případě, když vyšel o oné obžalobě rozsudek odsuzující (jak rozhodl nejvyšší soud), nýbrž i tehdy, skončilo-li trestní řízení o dotčené obžalobě osvobozením, neb bylo-li dle § 46 odst. 3 tr. ř. zastaveno. Konečně budiž připomenut příspěvek dr. Gust *Scheue* k výkladu § 503 tr. z. rak. pod názvem »Eine Gefährdung der Freiheit der Eheschliessung.« *M.*

Przegląd prawa i administracyi 1901 přináší studii Dra *Juliusze Makarewicza* z oboru řízení trestního, v níž na otázku: »Czy sędzia powiatowy może przedsięwziąć v toku rozprawy karnej postępowanie dowodowe w obrębie innego sądu powiatowego?« t. j. zdali soudce okresní může během řízení trestního předsevzíti vedení důkazu v obvodu jiného soudu okresního, odpovídá kladně. — *Spasowicz* Włodimierz, O stawianiu pytań sędziom przysięgłym i o wygłaszaniu ich werdyktu. Práce ta o kladení otázek porotcům a vyhlašování jich verdiktu týká se trest. procesu ruského, v první části však autor přihlíží dosti obšírně k legislaci jiné (anglické, francouzské, rakouské a německé).

Czasopismo prawnicze i ekonomiczne II., 1901. Dr. *Jul. Makarewicz* pokračuje ve svých studiích z oboru procesu trestního z roč. I. a to prací: Stosunek sędziego śledczego do wniosków prokuratora państwa w dochodzeniach przygotowawczych, kdež probírá zejména otázku, »czy sędzia śledczy ma prawo w dochodzeniach przygotowawczych sprzeciwiać się wnioskom prokuratoryi państwa?« — Prof. dr. *J. Rosenblatt* (O skutkach karnosądowego zasądzenia w prawie austr.) zabývá se otázkou již po mnohá léta kriminalisty zabývající, jež v rakouském právu dosud není jasně a s duchem času srovnale upravena, totiž s následky trestního odsouzení.

Prawnik 1901. Dr. *Jasiński*, Sprawedliwość w ideji a rzeczywitości. — *Gargas* Dr. Z. Związky społeczne a prawo karne. — *Týž*, Alkoholism a przestępność.

Ateneum 1901. *A. Mogilnicki*, Obrońca kryminalny a opinia publiczna.

Часопись правнича і економича II. 1901, přináší práci Dra *J. Olesnického* Слобода волї в наукї карного права. Autor podává první část svého pojednání o svobodě vůle v nauce práva trestního; zabývá se nejprvé pojmem